

Марина Марінченко

ВИХОВАННЯ ТВОРЧОЇ ОСОБИСТОСТІ ЗАСОБАМИ ХОРЕОГРАФІЧНОГО МИСТЕЦТВА

За умов розбудови, демократизації та докорінної трансформації суспільства усвідомлення загрози, яка криється в бездуховності, нікчемності інтересів, емоційній недорозвиненості людей і юнацтва, повернуло систему освіти до загальнолюдських цінностей. Серед останніх у загальному русі за гуманізацію цієї системи поступово зростає роль хореографічного мистецтва.

З-поміж інших видів мистецтва хореографічне є унікальним у вирішенні завдань як художнього, естетичного, морального, фізичного, так і особистісного розвитку, громадського і духовного становлення підростаючого покоління. Це зумовлено не тільки природою сприймання мистецтва танцю, а й тим, що вже в ранньому віці хореографічна діяльність становить одну з найдоступніших і емоційно-захоплюючих форм творчості.

Метою даного дослідження є визначення умов виховання творчої особистості засобами хореографічного мистецтва.

Хореографічне мистецтво – одне з наймогутніших засобів виховання за допомогою якого здійснюється виховання особистості, сила якого полягає, насамперед, у впливі на емоційну почуттєву сферу особистості. Використання хореографії як засобу виховання дітей є одним з найважливіших завдань виховної діяльності шкільних та позашкільних закладів освіти. Саме хореографія вчить дитину любити прекрасне, творити, впливає на її почуття та мислення, характер і волю, сприяє свідомому сприйнятті дійсності. Заняття танцями, складова частина всебічного виховання особистості: естетичного, морального, розумового і фізичного. Також якщо взяти проблему виховання складнощів в стосунках між хлопчиками та дівчатками саме хореографія допоможе їх залагодити через сумісне виконання танців, зокрема парних. Участь у масових іграх і забавах вчить доброзичливому та уважному ставленню один до одного, формує риси гуманності, людяності. Емоційно забарвлена музика, різноманітність видів

танців зацікавлюють і приваблюють. Практичне вивчення різних елементів сприяє розвитку творчої активності, фантазії та уяви, здібності до імпровізації. Таким чином виховні можливості хореографічного мистецтва визначають його вплив на основні сфери розвитку особистості: світоглядної, морально-етичної, інтелектуальної, емоційно-почуттєвої, комунікативної та інших [2, с. 138]. Навчально-виховним засобом творчої особистості є ознайомлення з елементами культури (історичними фактами, звичаями, традиціями), формування загальнолюдських цінностей, формування пізнавального інтересу до мистецтва, виховання у потреби сприймання й інтерпретацій хореографічних вистав, оздоровленню організму, корекція фізичних вад, розвиток фізичних якостей (сили, рухливості, витривалості, легкості, спритності) та формування краси виразності рухів та танців. Також сприяє розвитку художньо-образного асоціативного мислення, виховання рис колективізму, формуванню позитивних рис характеру (наполегливості, вимогливості, терпіння, поваги, доброзичливості).

Отже, виховний потенціал мистецтва міститься у самій його суті і пояснюється тим, що емоційна сторона свідомості, естетичні ідеали особистості – первинні стосовно інтелекту в формуванні духовних інтересів, ставлення до світу взагалі. З-поміж інших видів мистецтва хореографічне є унікальним у вирішенні завдань як танцювального так і особистісного розвитку, громадського і духовного становлення підростаючого покоління. Це зумовлено не тільки природою сприймання хореографічного мистецтва, а й тим, що вже в ранньому віці танцювальна діяльність становить одну з найдоступніших і емоційно захоплюючих форм творчості.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ:

1. Кудрявцев В.Т. Розвиток дитинства та розвиваюча освіта – Ч. 1. / В.Т. Кудрявцев – Дубна, 1997. – 206 с.
2. Уфимцева Т.І. Виховання дитини. / Т.І. Уфимцева – М.: Наука. 2000. – 230 с.
3. Янковська О.М. Учити дитину танців необхідно. / О.М. Янковська – 2000. № 2. 34 – 37 с.